

GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACTIUNEA ȘI ADMINISTRATIUNEA:
BRAȘOVU, piața mare Nr. 22.

„GAZETA“ IEȘE ÎN FIECARE ZI.

Pe unu an 12 flor., pe șese luni 6 flor., pe trei luni 3 flor.

România și străinătate:

Pe an 36 fr., pe șese luni 18 fr., pe trei luni 9 franci.

ANULU XLVIII.

SĂ PRENUMERĂ:

la poște, la librării și pe la dd. corespondenți.

ANUNCIURILE:

O seriă garmondă 6 cr. și timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicare

Scrierile nefrancoate nu se primesc. — Manuscripte nu se retrămit.

Nr. 11.

Luni, Marti 15 (27) Ianuarie

1885.

Românii. Tronul și opinia publică. X.

Unu omu de stat român interpelându într-o zi pe comitele Andrassy, când era ministru, că de ce Ungurii nu se gândesc a se împăca cu Românii din Transilvania, Andrassy s-îi fi răspuns că această împăcare ar fi ușor de realizat, decât nu s'ar opune așa de multu Maghiarii din Transilvania. Tocmai așa de bine putea să răspundă unu Maghiar ardelen în locul lui Andrassy: că cei cinc sute de mii de Unguri și Sécui din Ardelu ar trăi ași în cea mai bună pace și înțelegere cu Românii, decât nu s'ar opune la acesta conaționalii lor din Ungaria.

Reciprocitatea dintre Maghiarii unghreni și transilvăneni încât privește interesele dominației lor asupra Românilor nu se poate nega nici unu moment. Cu toate acestea opinia memorată a comitelui Andrassy posedă o mare importanță reală și actuală.

Ungurii din Ardelu cunosc puterea elementului românesc mai mult decât conaționalii lor din Țera unghrească și de aceea au presămțirea, că acestu elementu nu poate să fie multu timp ținut în starea aservită de ași, că va sosi éráși o zi, când elu își va elupta din nou o poziție mai demnă de omenire. Este cu neputință ca unu popor dotat dela natură cu atâta talent și cu atâtea însușiri escelente, unu popor atât de folositor statului și atât de vitez pe câmpul de bătăie, este cu neputință ca unu astfel de popor să rămână în vece servitorul unei rase, care nu-i este nicidecum mai superioară în calitate.

Acesta o sémă instinctivă Maghiarii din Ardelu și idea, că poate să sosesc unu timp, când ei voru fi în această țară reduși éráși la porțiunea ce li se cuvine după numărul și importanța lor, îi împinge a se face luntre și punte ca să împedă dezvoltarea națională a Românilor, combătându cu-o patimă demnă de-o cauză mai dréptă orice idee conciliantă față cu ei, vină ea de ori și unde; îi împinge în fine să se constituescă aici în țară la noi chiar în tribunalu de acuzare contra elementului românesc.

Centrul agitațiilor în contra elementului nostru scim că este Clușul, această insulă maghiară încunjurată de undele populației românesce ardelen. Aici fierbe cazanul celu mare cu minciunile și defăimările contra Românilor, din care se hrănește opinia publică maghiară; de aici își trage informațiile biroulu de presă din Peșta spre a-le împărtași mai departe străinătății prin foile subvenționate de guvern; de aici își iau consiliarii Majestății Sale datele, cu cari își justifică faptele înaintea Tronului.

În lupta înverșunată ce s'a încins între elementul maghiar și român după actele de violență sévêrșite dela 1867 încôce, este învederat, că dintre toți factorii puterii de stat numai unul este, care poate să ia inițiativa de împăcare, numai unuia îi incumbă rolul de mijlocitor spre a împiedă vătămarea binelui comunu alu statului și acestu factoru este însuși Suveranul, care stă peste partide și care a de-

clarat din înălțimea Tronului, că dorește să vedă pe deplin liniștiți și pe credincioșii săi nemaghiari.

Adversarii noștri știu bine că puterea Coroniei este destul de mare, spre a face ca chiar în cadrul legilor existente poporul român să se sémă mai ușurat; ei știu că voința Suveranului este destul de tare, ca să potă face să se curme celu puțin calcările de lege, prigonirile și nedreptățile dîlnice ce trebuie să le sufere ași poporul român. De aceea ei și au pus și își punu toate silințele spre a izolă Tronul de noi și spre a ne ține pe noi depărtați de Tron, defăimându-ne înaintea lui și a opiniei publice ca pe unu elementu, care ar tinde la distrugerea statului.

În primăvera anului 1869, pe când întrunirile Românilor ardeleni se pronunțau în contra participării la alegerile dietale, foile maghiare din Cluș lăfiră cele mai miserabile faime asupra intențiilor conducătorilor români. „Augsburger Allgemeine Zeitung“ publica mereu la articuli și corespondențe meniți de a ne înegri înaintea Tronului și a opiniei publice, în cari se dicea între altele că noi Românii, cari am înălțat la 1848 stégul împărătesc, n'am fost decât numai nisece bande de tâlhari cari rămneau la posturi grase, dér cei ce sub vulturile împărătesce făcură carieră ar fi gata ori și cându de a se alia cu Muscalii în contra acestui vulture.

Nu se ținea o adunare românescă, nici chiar o întrunire literară, fără ca foile din Cluș să nu fi folosit ocaziunea de a ațîța prin totu felul de scornituri opinia publică maghiară în contra noastră.

Așa am fost calumniați la 1869, așa în toți anii necurmat până în ziua de ași. Înaintea diariștilor și corespondenților din Cluș și din Peșta orice am lucră și am întreprinde spre apărarea nemului nostru séu în folosul lui este „trădare de patrie.“ De facem opoziție legală guvernului, de protestăm în contra voinței vr'unui fișpan, vicespan séu solgăbiru, de scriem vr'o carte séu edăm vr'unu diaru românesc, de ne întrunim în vre-o societate de binefacere séu literară, de voim a ne înființa vr'o școlă românescă, în toate împrejurările vieței noastre naționale suntem înfierăți de dușmanii ai ordinii publice, suntem acușăți că conspirăm în contra statului. Chiar zilele trecute pentru că ceream împlinirea vechiului postulat alu națiunii noastre de a avé o universitate proprie românescă, diarul nostru a fost declarat de corespondenții unghri din Peșta de „irredentist.“

Nu mai încapă îndoiclă, că stăm față c'unu sistem diavolesc de defăimare a națiunii noastre, care se urmărește dela 1866 încôce cu-o tenacitate de feru din partea adversarilor noștri. Picătura ce cade mereu găuresce și pétra. Invinuirile continue, ori câtu de nedrepte au fost, n'au putut să rămână fără de influință asupra Tronului, mai ales că noi până mai anțertu n'am întreprins nici unu pasu energicu spre a-le nimici.

Pactul croato-ungar.

După crâncene lupte între Croați și mai cu sémă între opozițiunea croată și între Unguri, dieta croată a numit deja o delegațiune, care în unire cu delegațiunea numită de camera din Peșta să stabilizească bazele, pe care s'ar puté aplană diferendele ce există între Croați și Unguri. Delegațiunea croată se compune din cei mai moderați ómeni, dispuși a aduce o împăciuire cu Ungurii. Pressa maghiară însă pare că ar voi să prevină delegațiunea unghrească, ca să nu cedeze nimicu, și să se pôte întâmpla ca cestiunea croată-ungară să rămână neresolvată.

Cererile actuale ale Croaților se potu reduce cam la aceste puncte: Mai înteu, denumirea oficială de „austro-ungar“, întrebuintată pentru imperiu, ministeru, administrațiune etc., e considerată de Croați ca fiindu contrară art. 1 alu pactului de unire între cele două țări. Ungaria singură nu face o unitate politică și n'ar puté impune numele séu totalității Statelor, ale căror drepturi sunt înscrise în legea fundamentală. Cestiunea financiară nu e mai puțin complicată, și Croații ceru ca ea să fie definitiv regulată. Veniturile Croației trebuie să aibă destinațiuni speciale; poșta de exemplu nu aduce aprópe nimicu Croației, deóce timbrele sunt unghresce și este peste putință de a se face socotela de ce aparține Croației. În ministerul unghrescu Croația nu este reprezentată; secțiunile administrative, speciale Croației, nu există; naționalii Croați sunt prigoniți din toate funcțiunile Statului, pentru a se face locu Ungurilor. Delegațiunea croată cere ca, în conformitate cu art. 44, această stare de lucruri să înceteze.

Unu ultim punct — și acesta de o însemnătate capitală — este limba oficială. În pactul de unire (art. 56 și 57) se prevede că limba ce va fi întrebuintată exclusiv în administrațiunea și justiția Croației să fie cea croată. Departe de a se fi ținut de această stipulațiune, Ungurii impuseră peste totu limba unghrească, singura care e întrebuintată în toate actele autorității.

Convenția de estradare pruso-rusescă.

Monitorul oficial rusu publică cuprinsul notelor schimbate la 13 Ianuarie n. între ministrul de externe rusu Giers și între ambasadorul germanu Schweinitz:

„Guvernul rusu se îndatoréază să estrădea guvernului prusian și viceversa la cerere pe acei supuși prusiani séu ruși, cari sunt acușăți de următoarele crime și delict, eventualu condamnați pentru ele, dar cari au scăpat de pedepsă prin fugă: 1. Crime séu delict, séu pregătiri pentru ele, ce sunt îndreptate în contra împératului germanu séu rusu și a membrilor familiei lor, precum omor, violență, vătămare corporală, dragere intenționată a libertății individuale, ofensă. 2. Omor precugetat séu încercare do omor. 3. Producere séu păstrarea de dinamită și de alte materii explozibile în casuri, când așa ceva este interzis în Prusia séu în Rusia. În toate celelalte casuri, când Prusia séu Rusia cere estradare pentru crime neamintite mai sus, rămâne la buna chibzuielă a guvernului prusian și rusu, și decât nu sunt pedeci, se va implini cererea luându-se în considerare relațiunile amicale și de bună vecină a celor două state. Dacă crime séu delict, pentru care se cere estradarea, s'au executat în scopuri politice, acesta se nu dea nicidecum ansă la refuzarea estradării. Convențiunea a intrat în putere cu ziua de 13 Ianuarie.“

„Journal de St. Pétersburg“ e convinsu, că Reichstagul germanu va aprobă estinderea convențiunei asupra Germaniei întregi. În raporturile existente e de dorit și de sperat, dice numita foie, că înțelegerea va fi imitată în interesul solidarității ce légă pe toate monarchiele.

Lupta dela Abu-Klea în Sudan.

În ziua de 17 Ianuarie n. trupele englese trimise în Sudan în contra Mahdiului au avut o crâncenă luptă la fântâna Abu-Klea cu rebelii. Aménuntele ce le dau telegramele sosite de pe câmpul de războiu despre această luptă sunt următoarele:

Iscoditorii indigeni, cari fuseseră trimiși înainte ca să se informeze despre dușmanul, raportaseră fals, spunând că numărul inamicilor tăbăriți la fântâna Abu-Klea este mic. Generalul Stewart, comandantul englez, porni în fruntea a douăsprezece sute de ostași englezi, dându-le credința iscoditorilor, și la 16 Ianuarie ajunse în apropierea fântânei Abu-Klea, ale cărei izvoare Stewart le găsi ocupate de 10,000 de rebeli. Arabii ocupaseră cele mai bune poziții fiind mai de tot acoperiți și desvoltându o tactică escelentă. Vedetele engleze nu puteau veni în nici o atingere cu dușmanul.

În 17 Ianuarie n. Stewart începă pe la 10 ore a. p. a înainta și a ataca pe Arabi, așezându-și trupele în careu. Cu totu focul omoritor al Englezilor, Arabii înaintară spre ei în șiruri strînse, se aruncară asupra careului englez, cu un uimitor dispreț de morțe, și-lu sparseră. Tunurile engleze nu putău nici decum intra în acțiune. Momentan Englezii fură aduși în disordine, der încurajati de oficeri, formară din nou careul și pușcile Martini decimară pe Arabi, cari se retraseră în urmă lăsându pe locul de luptă douăsprezece sute de morți și răniți, er Englezii ocupară fântâna. Perderile engleze sunt: 9 oficeri morți, 9 oficeri răniți, 65 de omeni morți și 85 răniți. Generalului Stewart i-a fost împăscat calul sub el. Dintre trupele engleze a suferit mai mult brigada cea grea cu cămile și micul despărțământ de marină, ai cărui oficeri toți au cădutu. Între oficerii morți se află și colonelul Burnaby, cel mai popular oficer al Angliei, cunoscut prin călări-tul său la Chiva și prin aventura sa cu balonul, Stewart înaintă mai departe spre Metammeh.

Din dieta Ungriei.

În ședința dela 22 Ianuarie n. se continuă desbaterea asupra bugetului cultelor și instrucțiunii.

Ignacz Zimandy se bucură, că pentru întâia dată poțe să se ocupe cu ministrul cultelor și instrucțiunii. Pe Trefort îl adoră, ca un scolar pe profesorul său, căci el este scolarul lui Trefort în antisemitism; ca dovadă cită o scrisore a lui Trefort din 1864 către Csengery. Adorațiunea sa pentru Trefort nici prin aceea nu e micșorată, că ministrul la alegerile trecute a pus totul în mișcare ca să-l răstorne. Oratorul împuță ministrului, că activitatea sa stă în continuă contradicere cu catolicismul, cu biserica și cu profesorii ei, că el sacrifica școle catolice, că întrebunțază fundațiunile catolice pentru scopuri nacatolice, ba chiar anticatolice. Față cu declarațiunea ministrului din ședința dela 21 Ianuarie, că respectă libertatea conștiinței și a convicțiunii, oratorul dăce că ministrul ar fi în stare să spulbere întregul corp profesoral al școlilor medii, când acesta n'ar ascultă de poruncile ministrului. Oratorul arată căt e de neconsecenț în actele sale Trefort, dăcend odată, că națiunea maghiară iubind progresul s'a alipit la protestantism, altă dată că catolicismul este religiuinea progresului. Citesce și o scrisore a ministrului către episcopul Pauer, în care atrăgea atențiunea acestuia asupra lui Zimandy, care a subscris manifestul antisemiților. Oratorul nu'ndrănesc se califice cum se cuvina o astfel de procedere, căci respectiva expresiune ar trebui să fie neparlamentară, dar atata e sigur, că un bărbat, care se jocă cu cele mai fundamentale principii politice și religiose ca o pisică ténără cu șorecele, ca un copil mic cu jucăria, care-și atérnă atât de desu principiile în cuiu, un astfel de bărbat nu e vrednic să stea nu numai în sfatul coronei, dar nici în parlament. Unui astfel de om nu numai că nu i-așu incredința mândria și speranța țerii, tinerimea studiosă, dar nici măcar cotețul meu de porumb.

Zimandy asigură pe ministrul, că nu aceia sunt adevărații lui inimi, cari îl combată pe față, ci aceia cari îl exploatează prin lingșurile lor pentru scopuri egoiste. Bugetul îl respinge, fiind-că tocmai păzitorul celei mri vechi și mai lăpte bisericii lovesce în ea. Jidovii talmudiști, a căror porancă principală în Talmud sună: „Spulberați pe aderenții lui (Christos)!” își pot alege liber funcționarii lor și acesta chiar după Tissa-Esslar. Ministrul calcă în picioare canoanele. Asta se numesce în Ungaria libertatea credinței.

Gabriel Ugron dăce, ca guvernul ține în mână pe înalții demnitari bisericesci ca pe un instrumentum regni. Cestiunile politice trebuiesc însă rezolvate. Biserica liberă în stat liber — acesta'i principiu care trebuie adus la valoarea lui. Autonomia este singurul mod de rezolvare pentru regularea raportului dintre biserica și stat. Trebuie introdus în biserica catolică un spirit mai liber. Numai în modul acesta câștigă spiritul național și clerul de jos află scutu în contra clerisiei.

Oratorul face următoarea propunere: Considerând, că catolicilor li s'a răpit autonomia; considerându că în urma stării neregulate a raporturilor dintre stat și bi-

serică începă a se ivi tendințe anti-constituționale: camera deputaților avisează pe ministrul cultelor și instrucțiunii să facă primii pași pentru regularea raportului dintre stat și biserica.

Moriz Jokai răspunde deputatului Lesko. În discursul său ținut în secuime a dăș: „Orașul Cașovia îl consideră ca un fort în contra curentelor agitatore panslaviste.” Apoi se laudă, își face quasi reclamă, că numele lui e amintit în toate diarele pentru lucrările sale, pe care pretutindenea le întâlnește cineva. Mai dăce că de toate naționalitățile Ungariei se interesază, ca să le facă cunoscute lumii, cu aceeași căldură ca și de națiunea sa. (Vomă vedea decă e așa în „Austro-Ungaria în cuvinte și tablouri.” — Red.) Dar consideră de dușmană pe orice naționalitate, care atacă ideea de stat maghiar. Revine apoi din nou la lauda sa proprie Raportorii de diare, dăce el, îi eternizează pentru istoria fiecare pasu-al său. (Proverbul îns dăce: Lauda proprie pute. — Red.)

„Noi trebuie să cucerim încă odată Ungaria, continuă Jokai, dar acesta nu o putem face cu forța, ci prin cultură, asimilându interesele; trebuie să ținim, ca toți locuitorii acestei țeri de orice limbă să se simtă aci acasă, să considere această țera ca pe mama lor, să se sântă liberi pe căt e cu puțin. (Vorbe голе ce le aruncă Ungurii la fiecare ocaziune în ochii străinilor cari nu'i cunosc. Fapte nu vorbe. — Red.) Laudă în urmă pe Trefort, comandantul expedițiunii culturale, și primesce bugetul.

Albert Kiss se ocupă de legea școlilor medii. Ministrul crează ordinațiuni peste ordinațiuni, care în praxă n'aducă nici un bine. Poporul nu scie nici acum încă cui aparține șola: bisericii, statului său comunei? În loc să sustragă școlele competiției autorităților bisericesci, să caute mai bine guvernul a ridica școle în acele comune unde nu sunt. Deplină libertate a credinții n'a devenit încă realitate. El deși e preot protestant, este pentru autonomia catolică.

Coloman Rostahazy găsesc, că cestiunea autonomiei bisericii catolice nu trebuie să se discute acum la bugetul cultelor.

Franz Komlossy polemizează cu Iranyi și cu ministrul cultelor, cari au dăș, că preoții sunt de vină, decă prea puțin se face în școle în direcțiunea religioasă-morală. Vinovate sunt, dăce oratorul, școlele interconfesiunale său cele fără confesiune. Numai jidovilor le e permis să își instrueze copii lor în propria-le religiune. „Cine prostituază mai mult, întrăba oratorul, pe fetele noastre? Jidovii!” Cați copii de jidovi se nasc, atâtea doice creștine sunt necesare. Și când băieții de jidovi devin mari, ei cercetează școlele conduse de preoții noștri, pentru ca să batjocurască apoi prin diare pe acei preoți. Cei mai mulți jidovi însă inundă facultatea de medicină, de orecă ca medic se pot câștiga mai mulți bani. Oratorul se declară pentru autonomia bisericii catolice și crede că o mică regulă și măsură sus în cercurile clerisiei înalte n'ar strica. E o adencă prăpastia — deși calificăția e egală — între sermanii preoți dela țera și între ilustri prelați. Dar stea Trefort încă dăce an ministru, căci cine scie, dacă succesorul său nu va fi un jidov. El primesce bugetul, dar în același timp și propunerea lui Ugron.

SCRILE DILEI.

Ministrul instrucțiunii Trefort, în interesul promovării industriei din țera, a provocat secțiunile ce stau sub resortul său, să lucreze un proiect de ordinațiune, prin care să se avizeze autoritățile instrucțiunii, direcțiunile institutelor, administrațiunile fundamentale etc., ce cad în sfera de acțiune a respectivelor secțiuni, ca atât aceia cât și subordinații lor toate articolele de industrie, necesare în oficiu, la instrucțiune și la economiă, întru căt acestea se produc în Ungaria, să și le cumpere din țera

Camera de notariat din Clușiu face cunoscut că, în urma morții notarului public din Brașov Dr. Franz Linz, până la ocuparea acestui postu îl va înlocui notarul public Petru Nemeșu.

În Coșiocna, aproape de Câmpia locuită mai numai de Români, s'a înființat o șola de stat, în care s'au înscris deja 60 de elevi. Aibă grijă Români, ca inimile fiilor lor să nu se instrăineze, ci să rămână românesci.

Casina română din Beiuș în 7 Februarie st. n. 1885 va aranja un bal în favorul augmentării bibliotecii sale. La balul acesta se vor prezenta mai multe dame în costum național. Reușirea balului atérnă dela interesarea On. publicu, a cărui sprijin îl și cere comitetul aranjatoru. Acei stimați domni din locu său provincia, cari țin cont de acest bal, însă din erore nu ar fi primit bilet de invitare, sunt rugați a își reclama dreptul la

Comitetul aranjatoru.

În bugetul pe anul viitor al ministerului de războiu român se prevede și înființarea încă a două batalioane de geniu

Informațiunile gazetelor vieneze despre periclitarea și ruinarea reședinței metropolitane din Cernăuți sunt neesacte. În urma unor scurgeri de ape s'au stricat câteva case și livezi pe un deal în apropierea reședinței, dar pentru reședință nu este nici un pericol.

Un număr de aproape 800 cetățeni din Ploiești au adresat o petițiune mitropolitului primat al României în favoarea arhierului Calistrat.

Soborul arhieresc din Belgrad, ocupându-se cu cestiunea decă se pot introduce nisce reforme radicale în sinul bisericii serbe, a rezolvat până acum cestiunea „reinsurării” clerului mirén. Cestiunea a fost rezolvată în ședința dela 22 Ianuarie st. n. într'un mod afirmativ: preoții serbi vor avea voia să se reinsore a doua și a treia oră. Resoluțiunea luată a fost comunicată patriarhului dela Constantinople.

Cugetări la încheierea anului.

Selagiu ziua de Crăciun 1884.

(Urmare din Nr. 9.)

În comitate, trebuie să mărturisesc, că peste tot Românii noștri nu-și implinesc datorința pe deplin, nu luptă cu zel de ajuns pe acestu tărâm, pe care am pută desvolda o activitate însemnată și în multe privințe forte folositoare. Causa e lenea și letargia, ce se observă mai pretutinden, un fel de disgustare de afacerile publice, care este foarte periculoasă pentru cauza noastră, a căreia interese pretind că să luptăm necurmat între marginile legii și să aducem proba evidentă despre aceea, cătă valoare are legea municipală și art. de lege 44 din 1868, și în general să probăm înaintea lumii cum se administrează și se respectă legile în acestu stat.....

Luptele municipale mai au pentru noi și aceea mare însemnată, că ele ne ușurează și susțin organizarea noastră interioară tactică, dela care depinde totul, depinde isbenda finală. Frunțașii preoți și mireni de prin județe sunt responsabili înaintea națiunii pentru ceea ce se lucrează sau se neglige în comitate întru apărarea marilor noastre interese naționale.

Este adevărat, că și în municipii suntem mai pretutinden scoși din pozițiunile noastre de mai înainte, parte și prin vina noastră, der am arătat deja că avem încă în multe comitate un număr destul de mare de membri, cu cari nu numai că putem face opozițiune, der putem să și dobândim ici colo câte un succes în potri adversarilor noștri.

În comitat rolul de căpetenie îl jocă comuna. Ce facem în comune? — Nimicu său mai nimicu. Scim, că în contra legii s'a impus limba maghiară ca limbă oficială în toate comunele din comitatele unguresci. Nu sciu cum stăm în Ardel. Din cele ce se comunică însă în „Gazeta” mai ales din părțile Dobței și ale Năsăudului, mi se pare că și comunele transilvănene dau tare înderăt, încât privește exercitarea dreptului de limbă și au început să fie aleși de notari străini, jidovi ș. a.

Decă mai există vre-o circumstanță atenuantă pentru purtarea noastră în comitate, atunci de sigur ne-păsarea noastră în viața comunală este și rămâne nees-cusabilă. În casa și la vatra sa Românul, cu legea comunală a mână, cu totu sistemul virilist, este în drept a-și alege funcționarii din senul său, a-și decretă limba oficiasă și nu este dator a primi ordonanță în altă limbă ș. a. În comună preoții și frunțașii mireni nu-și implinesc mai de loc marea lor chiamare, care este de a apără poporul țeran în contra volnicilor pašalelor din comitate și de a-l feri de relele urmări ce trebuie să le aducă pentru el administrarea afacerilor comunale într'o limbă, pe care el n'o înțelege.

Der aceste sunt toate cestiuni de mare importanță, cari nu se pot rezolva într'o mică revistă. Să trec acum la viața noastră în familie, care este temelia existenței naționale. În viața familiară constat cu bucurie o stare mai îmbucurătoare. Limba română în familiile preoților noștri și în ale cărturarilor noștri mireni a reocupat terenul, pe care mai înainte îl stăpânea limba maghiară în comitatul Sătmăru.

Au dispărut aproape toți acei preoți maghiarisați din șola anilor 1830—40 cu escețiunea bătrânului protopop Darabant, încercat de păcate, sub a căruia păstorire de ani 46 se maghiarisă marea și frumoasa comună Verșiu.

Preoțimea cea ténără, cu bucurie vină a constat, este în cea mai mare parte zelosă și pătrunsă de curate sentimente naționale. Onore bravilor preoți tineri, cari își înțeleg chiamarea sântă de a lucra pentru cultivarea și fericirea națiunii lor. Rușine celor ce nu-și înțeleg

Cursulă la bursa de Viena

din 24 Ianuarie st. n. 1885.

Table with columns for various financial instruments like 'Rentă de aur', 'Amortisarea datoriei', 'Bonuri rurale' and their corresponding values.

Bursa de București.

Cota oficială dela 12 Ianuarie st. v. 1884.

Table listing exchange rates for various currencies and bonds, such as 'Renta română', 'Banca națională a României', and 'Aur'.

Cursulu pieței Brașov

din 26 Ianuarie st. n. 1885.

Table showing market exchange rates for various items like 'Bancnote românești', 'Argint românesc', 'Lire turcești', etc.

Numere singuratice din „Gazeta Transilvaniei“ se pot cumpăra în tutungeria lui Gross (in casa prefecturii.)

9812-1884 számhoz.

Arverési hirdetményi kivonat.

A brassói kir. törvszék mint tkvi hatóság közhírteszi, hogy ügyvéd Puskariu József végrehajthatóan, O-tohán község végrehajtást szenvedő elleni 162 frt. — kr. tőkekövetelés és járulékal iránti végrehajtási ügyében a brassói kir. törvényszék területén lévő az Otohání 651 setjkben felvett A + 806, 2657, 2658, 4169, 4170, 5148, 5149, 5150, 6148, 6508, 7655, 8510-a 8611, 2134 és 2135 hrsz. fekvők és pedig a 806 heusz. melynek kikiáltási ára 56 frt. bánatpénz 5 frt. 60 kr.

Table listing land parcels with their identification numbers and corresponding amounts, such as '2657 8', '4169 7', etc.

az árverést — frt. — krban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebbi megjelölt ingatlanok az 1885 évi márczius hó 20-ik napján délelőtt 9 órakor Otohán község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozok tartoznak az ingatlanok becsárának 10% át készpénzben, vagy az 1881 LX. t. cz. 42 §ában jelzett árfolyammal számitott és az 1881 évi November hó 1-én 3333 sz. a kelt igazságügyminis-

teri rendelet 8 §ában, kijelölt ovadék-képes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881 LX. t. cz. 170 §-a értelmében a bánatpénznek a bírósnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Brassoban 1884 évi december ho 20-ik napján.

A brassoi kir. tszék mint telekkvi hatosága.

Deéssi, elnök

Tordai, jegyző.

Zambach și Gavora

Fabrică de vestminte și requisite bisericesci de rită latină și grecă

în Budapesta, strada Vațului, Váci utca Nr. 17.

Falonă séu Odăjdii, Albe, Stihare, Dalmatice, Baldachi'un prapură. Tóte felurile de stéguri, și pentru societăți industriale (și pentru pompieri) Covoră pe

altariu, potiruri, Pietohlebica, cadelnițe, Pacificală, candelă de altară, policandre pentru biserică, Ripide, Chivotă, cărți de Evangeliă etc.

Comandă se efectuescú promptă. — Obiectele, care nu voră conveni, se voră schimbă cu alte.

Mersulă trenurilor

pe linia Predeală-Budapesta și pe linia Teiuș-Aradă-Budapesta a călei ferate orientale de stată reg. ung.

Main train schedule table with columns for routes (Predeală-Budapesta, Teiuș-Aradă-Budapesta) and stations (București, Viena, Brașov, etc.) with arrival and departure times.

Nota: Órele de nópte suntă cele dintre liniile gróse